

med Finansudvalget. Derfor har jeg heller ikke faaet nogen Oplysning om eller nærmere Begrundelse af dette Forslag og har heller ikke kunnet forhandle med den ærede Finansminister, som jo dog maa være væsentlig interesseret i en saa stor Bevilling, der jo endogsaa paa det nuværende Tidspunkt kan forandre Finanslovens Udseende i ikke uvæsentlig Grad. Nu i Dag har jeg ganske vist hørt nogle Oplysninger ikke saa meget om, hvilken Arbejdsløshed der er, som om, hvilke Beløb der er blevet udbetalt til arbejdsløse i forskellige Fag i de senere Aar, men dertil maa jeg dog føje, at der samtidig, som ogsaa af det ærede Medlem berørt, findes et Lovforslag her paa Rigsdagen, som hviler i et Udvalg, der har Spørgsmaalet om 500,000 Kroners Statshjælp til arbejdsløse til Formaal. Hvorledes nu dette Forslag staar i Forhold til det paa Finansloven stillede, er mig ikke klart. Skal det betragtes som bortfaldet, naar dette bliver vedtaget, eller skal dette betragtes som et Supplement til det andet Forslag om de 500,000 Kr., saa det bliver 1 Mill. Kr. i det hele? Det ved jeg ikke. Men det forekommer mig, at det vilde være naturligt, om vi hørte noget fra dette Udvalg. Nu har det ærede Medlem i Finansudvalget ikke fundet Støtte for de 500,000 Kr., og hvis der heller ikke kommer nogen Støtte gennem Udvalgets Behandling for de andre 500,000 Kr., er det jo ret udsigtsløst at drøfte Sagen.

Med Hensyn til de Regler, som foreslaas bragte til Anvendelse, naar Beløbet skal uddeles, da finder jeg, at det let kan føre til forskellige Ulemper, naar man vil fordele et saadant Beløb i Forhold til Kommunernes Folketal; thi det er jo ingenlunde givet, at der er arbejdsløse i alle Kommuner i Landet — jeg tror endog, jeg kan sige, at der er et meget betydeligt Antal Kommuner, hvor man snarere savner Arbejdskraft end egentlig har Arbejdsløshed. Skulde altsaa disse 500,000 Kr. sendes ud efter Folketal til samtlige — ja, hvor mange er det — 1,200 Kommuner i Landet uden Hensyn til, om der virkelig var Trang til Stede eller ej, forekommer det mig at være mindre praktisk. Dernæst foreslaas det, at Pengene skulle indgaa i de fri Fattiggasser og i Kjøbenhavn til Kommunalbestyrelsen, men saaledes, at de ikke kunne anvendes efter den fri Fattiggasses øvrige Bestemmelser. Der maatte altsaa finde en Inddeling Sted af de fattiges Kasse, saaledes at den ene Del af den kun var bestemt til de arbejdsløse, medens de øvrige Midler skulde være til

Anvendelse efter de fri Fattiggassers sædvanlige Regler. Heller ikke det tror jeg er praktikabelt. Hvad endelig det angaar at paabyrde disse Fattiggasser og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som slet ikke have stillet Anmodning derom, en saadan Fordeling, navnlig hvor der er en betydelig Arbejdsløshed, det forekommer mig at være ret betænkeligt. Ganske vist sagde det ærede Medlem, at han *troede*, at Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn med Glæde ville fordele disse 75,000 Kr., som der kunde blive Tale om ved dette Forslag, men jeg tror rigtignok, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde være i overordentlig stor Forlegenhed, hvis den fik disse 75,000 Kr. til Uddeling, for saa vidt der virkelig er ca. 20—30,000 arbejdsløse Mennesker i Kjøbenhavn for Øjeblikket; jeg tror, det vil blive meget vanskeligt at faa dem uddelt, men i alt Fald vil det blive fuldstændig utilstrækkeligt, for saa vidt som der virkelig er saa mange arbejdsløse, da det jo kun bliver et Par Kroners Penge eller en eller to Dages Arbejds løn til hver. Der er jo desuden foreslaaet en Interpellation til Konseilspræsidenten om den samme Sag, som vil blive foretagen i en nær Fremtid, og da ingen i Udvalget har sluttet sig til det ærede Medlems Forslag, tror jeg ikke, at det er Øjeblikket til med nogen Udsigt at forhandle dette Spørgsmaal videre. Jeg har ment, det vilde være godt at skaffe Arbejde til dem, der ere arbejdsløse, og derfor har jeg i de sidste Dage paa derom sket Henvendelse fra Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skyndt mig at bemyndige Magistraten til at sætte et betydeligt Arbejde i Gang, nemlig Nordvestvejens og Lyngbyvejens Forlængelse — det er et Arbejde, som vil medføre en Udgift af 630,000 Kr., en Sum, som jo dog, hvis der er Arbejdsløshed, og hvis de paa gældende Arbejdere ville paatage sig dette Arbejde, vil medføre en betydelig større Indtægt for dem end det forholdsvis desto værre ringe Beløb, de ville faa, hvis man virkelig havde kunnet gaa ind paa det af det ærede Medlem stillede Forslag. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem udtalte, at det er et alvorligt og indgribende Forslag, der er stillet. Det er nemlig — mig bekendt — første Gang, man har stillet et saadant Forslag. I 1879 da vi fik en Lov til Fordel for arbejdsløse, gik den jo nemlig kun ud paa Tilladelse for Kommunen til at optage et Laan paa billig Vilkaar af Statskassen mod meget hurtig Tilbagebetaling, men noget direkte Tilskud fra Statskassens Side tror jeg endnu ikke,